

На пам'ять 24 генваря 1859

Недавно я поза Уралом
Блукав і господа благав,
Щоб наша правда не пропала,
Щоб наше слово не вмирало; І виблагав. Господь послав
Тебе нам, кроткого пророка
І обличителя жестоких
Людей неситих. Світе мій!
Моя ти зоренько святая!
Моя ти сило молодая!
Світи на мене, і огрій,
І оживи моє побите
Убоге серце, неукрите,
Голоднее. І оживу,
І думу вольную на волю
Із домовини воззову.
І думу вольную... О доле!
Пророче наш! Моя ти доне!
Твоею думу назову.

1859, февраля 17, СПб

Марко Вовчок — літературний псевдонім Марії Олександрівни Вілінської-Маркович (1833—1907), української й російської письменниці революційно-демократичного напрямку. Вірш присвячений на згадку про день знайомства поета з Марком Вовчком у Петербурзі 24 січня 1859 р.